

Hắn dùng sức giữ chặt tay cô để cô không có thể tốt thoát khỏi . Đến khi bất lực Linh mới vừa khóc vừa cầu xin hắn buông tha cho mình .

- Thắng , tôi xin anh , tôi xin anh buông tha cho tôi . Xin anh đừng làm như vậy với tôi mà .

- Hừ con đĩ , mày dám báo công an bắt tao mà mày còn sợ gì nữa mà cầu xin tao ? Ở ngoài này mày thơm tho ghê thật . Lâu rồi tao không được gần mày rồi . Lần này để tao chơi cho đã , để xem hơn một năm qua thì chỗ này của mày đã được bao nhiêu thằng nó nhét của quý vô rồi .

- Đừng , đừng mà .

Mặc cho Linh hét lên cầu xin thì hắn đã bứt đứt khóa quần của cô rồi nhanh chóng kéo cả quần ngoài lẫn quần trong xuống đến tận gối . Áo cô cũng bị hắn vén lên cao , sau đó chắc còn vươn vúi nên bèn xé rách toạt rồi dồn cục nhét vào miệng cô . Bây giờ trong họng cô chỉ còn phát ra được vài tiếng ú ớ không nghe rõ . Xong xuôi hết hắn mới kéo khóa quần mình . Cái của quý của hắn đã vươn cao lên tự bao giờ . Rồi thì không một màn dạo đầu , không một chút gì мей трэнь hắn liền đưa thứ ghê tởm đó nhét hẳn vào bên trong nơi thâm kín của cô khiến nó truyền đến cơn đau rất như bị rách ra làm nhiều mảnh . Từng cú nhấp như vũ bảo của hắn mà như xả hết oán giận vào nơi bé nhỏ của cô . Mái tóc dài được cột cao lên cũng đã bị hắn giật ngược cho nó rối bù .

- Ah đã lắm , chỗ này của mày vẫn còn khít lắm . Tao thoải mái quá đi mất . Kéo lên đi , mày kêu lên nữa đi . Kêu lên cho tao , mày sướng lắm mà còn làm bộ nữa sao ?

Hắn dùng áo chèn vào miệng cô thì cơ bản cô không thể phát ra tiếng nói được . Vậy mà hắn còn nhấn tâm vỗ chạn chát vào ٲٲٲٲ cô . Từng lần đổ hình bàn tay hắn thi nhau in lên đó mà rất buốt . Xong xuôi hắn cũng không quên đôi gò bồng đang phập phồng rung lắc theo từng cú nhấp của hắn . Hắn không thương tiếc nhào nắn mạnh bạo rồi xé toang nó . Mọi thứ như chưa đủ thỏa mãn hắn . Hắn rút ra xoay người cô lại đối diện hắn , một tay nâng chân cô lên rồi dứt tọt thứ đó vào cô một lần nữa . Cả người cô trên dưới đều là những vết đỏ bầm đau buốt . Hắn nhướn người liếm vào vành tai cô rồi thì cắn lên nó . Môi hắn bắt đầu trượt dài мей трэнь trên người cô . Đi đến núi đôi , hắn thuận miệng cắn lên nó vài cái rõ đau .

- Uhm .. mày vẫn còn ngon lắm . Chỗ này cũng chưa đến nỗi phải trùng tu lại nhỉ . Đêm nay mày phải cho tao thỏa mãn . Nếu không mày đừng trách tao có hiểu không ?

Linh cả người đau đớn quằn quại tìm cách thoát khỏi . Nhưng làm sao được khi hắn như một con dã thú vừa sống chuồng . Hết cách cô liền cụng đầu mạnh vào đầu hắn . Cả hai cùng đau điếng khiến hắn tức giận và ba cái tát hết sức vào mặt cô khiến nó quay mòng .

- Con đĩ mày dám làm vậy với tao hả . Vậy thì mày chưa biết ٲٲٲٲ sống là gì đúng không . Hắn điên cuồng ra vào cô không chút kiệt sức . Đến khi tiếng hắn gầm lên dữ dội thì thứ chất lỏng kinh tởm bên dưới mới lấp đầy trong cô . Lúc đó hắn mới chịu buông cô ra rồi rời khỏi .

Khánh về đến nhà thì cửa vẫn khóa , anh đi vào trong rồi chau mày . Bình thường Vân My không có thói quen đi đâu một mình mà không có anh . Vậy mà hôm nay trời cũng đã tối như

vậy cô lại không có ở nhà khiến anh nghi kị . Vốn đã bực mình vì đi theo Linh một đoạn mà Linh cũng không thèm đoái hoài . Về đến nhà thì không thấy My đâu nên tính khí cũng nóng lên . Anh qua đó ngồi phịch xuống ghế , tiện tay rót ra ly nước uống cạn rồi gọi cho My . Tiếng chuông tít tít kéo dài nhưng không ai nghe máy . Bực bội nối tiếp bực bội khiến anh ném điện thoại sang một bên rồi nằm xuống đó th□ế□ đi .

My ở bên dưới nghe điện thoại rung lên , cô nhìn thấy số anh đang gọi tới mà tim thổn thức muốn nghe liền lập tức . Nhưng rồi cô lại tắt màn hình rồi buông lỏng quyết định không nghe . Giờ đây cô chỉ muốn im lặng hưởng thức cái gọi là đêm đông thanh tịnh .

Cô là vậy nhưng Đăng ở bên cạnh thấy cô có điện thoại nhưng lại nhìn vào đó rồi buồn bã là cậu hiểu ai vừa gọi rồi . Sợ không khí lại chùn xuống nên cậu nói .

- Sao chị không nghe , là ai quấy rối chị à ?
- Không , tại tôi không muốn nghe , tôi muốn được yên tĩnh thôi .
- Vậy chị lên đi , đứng đây cũng lâu rồi gió đêm lạnh lắm .
- Cậu đi trước đi , tôi ..
- Không có trước sau gì nữa , mau đi thôi , tôi đưa chị lên .

Nói rồi Đăng cũng kéo tay áo My đi theo mình . My đột nhiên cảm thấy cậu nhóc này tính tình cũng không tệ như lúc cậu đối đầu với chị Ngân nên cũng tự nhiên đi theo cậu . Lên đến nơi , Đăng chỉ tay ý kêu cô vào nhà trước đi rồi cậu mới vào nhà mình sau . Biết vậy cô cũng vào luôn không cần đôi co làm gì . Đợi My an toàn vào đó Đăng mới mở cửa bước vào nhà . Vừa vào đến nơi mở đèn lên thì cậu giật mình suýt rơi luôn chìa khóa .

- Ủa ba, sao ba lại ở đây ? Chìa khóa đâu mà ba vô vậy ?

Người đàn ông đang nghiêm nghị ngồi vắt chéo chân trên ghế sofa rồi nhìn cậu chằm chằm . Ông không trả lời Đăng ngay mà cứ mãi nhìn cậu như thế . Đăng có vẻ biết sợ ông nên đi đến ngồi gần đó rồi nói tiếp .

- Sao ba lại đến đây ? Sao ba biết con ở đây ?

Người đàn ông đó là Hoàng Khôi , ông là ba của Hoàng Đăng . Thấy thằng con trai mà mình cưng chiều hết mực lại đột nhiên muốn dọn ra ngoài sống tự lập khiến ông không khỏi lo lắng nên mới đến tìm .

- Con còn hỏi nữa hả ? Nhân lúc ba không có nhà thì con lại giở chứng gì vậy ?
 - Con có giở chứng gì đâu ba , chẳng ohari ba nói là con lớn rồi nên phải tự biết tự lập sao ? Con đang thực hành theo lời ba nói thôi mà .
 - Con đừng có giả vờ không hiểu ý ba . Ý ba nói là muốn con tập tành mọi việc ở công ty kia kìa . Nhà mình cao to rộng lớn con không ở , con dọn ra đây sông khổ thế này làm gì ?
 - Con đâu có khổ gì đâu ba , ở đây đầy đủ tiện nghi nên con sống rất tốt mà.
 - Không được , con mau chuẩn bị đi ba gọi người tới dọn đồ giúp con . Chúng ta đi về nhà.
- Ông Khôi nói xong là đứng lên kéo tay Đăng ngay . Nhưng Đăng vừa mới cho người dọn đến chỗ này lúc sáng mà bây giờ sao về được . Cậu ghì tay ông lại rồi thuyết phục .
- Ba yên tâm đi con có lý của con mà , con trai ba đã lớn rồi , con biết suy nghĩ , con biết

điều con làm là đúng hay sai mà . Chuyện ở công ty ba cứ giao lại cho con đi . Con thấy công việc cũng không có gì phức tạp hết . Mọi chuyện đều nằm trong khả năng của con nên ba không có gì phải lo hết .

- Đăng , con nói thật cho ba biết xem sao con lại chọn tới đây sống . Chỗ này cách xa nhà ta lắm mà con lại thích ở là sao con ?

- Muốn tự lập thì xa nhà càng xa càng tốt hay sao ba . Ba nhìn con này , con đã lớn đến thế này rồi thì ba đừng lo lắng gì nữa . Bây giờ cũng khuya rồi, để con gọi tài xế đến đưa ba về nhà nghỉ ngơi nha .

- Con nhất quyết không về với ba à ?

- Ba không lo một mình sẽ buồn đâu . Em Tuyết sắp hết kì du học rồi em ấy sẽ về với ba . Ba chuẩn bị sức khỏe cho tốt mà chịu mấy trò con nít của nó đi là vừa . Đến lúc đó ba sẽ không sợ buồn nữa đâu nhé .

- Này , con .. con không về thật à ?

Đăng lấy điện thoại ngay cho tài xế đến đón ông . Gọi xong anh mới yên tâm ngồi lại đó cùng mà không sợ ông bắt ép mình về nữa .

Bên nhà bên cạnh , Vân My vừa vào trong đã thấy Khánh nằm vắt vẻo ngủ trên ghế . Nếu không gặp thì giận anh lắm , còn gặp rồi thì lại thấy thương không thể bỏ mặc . Vì thế cô liền đi đến vỗ vai gọi anh .

- Anh Khánh , sao anh ngủ ở đây . Dậy tắm rồi vào trong ngủ đi anh .

Cô lay thêm vài lần thì Khánh cũng dụi mắt thức dậy . Nhìn thấy cô anh lại cau có hỏi ngược .

- Cô đi đâu bây giờ mới về ? Điện thoại đâu sao tôi gọi không bắt máy ?

- Trên nhà nóng nực quá nên em xuống dưới khuôn viên hóng mát thôi . Điện thoại em để trong túi , chắc tại vậy nên anh gọi em mới không nghe thấy .

- Cô hóng mát hả , sao trước giờ cô có đi hóng mát giờ này đâu . Cô hẹn hò với ai phải không ?

Ghen ngược , đây có được gọi là ghen ngược không vậy ? Cô còn chưa hỏi tội anh mà bây giờ anh còn thế này với mình nữa .

- Anh đang nói gì vậy ? Em đi một mình thôi chứ có hẹn thêm ai . Thôi anh đi tắm đi , em mệt rồi em vào trong đây .

- Này , tôi chưa nói hết mà cô đi đâu vậy ? Không hẹn với ai vậy sao bây giờ than mệt . Cô đừng có qua mặt tôi , Vân My , tại sao nay cô lại khác hẳn với lúc tôi quen vậy ? Nhiều khi tôi còn tự hỏi liệu cô có phải là người tôi từng muốn kết tóc phu thê không nữa .

- Thì em vẫn vậy mà , em vẫn quan tâm anh , yêu thương anh chỉ có nhiều hơn chứ không hề ít đi . Chỉ có anh là thay đổi , anh thay đổi hết tất . Ngay cả chuyện quan tâm đến em , đến con anh cũng không làm được . Em chưa hỏi đến anh thì thôi anh còn ở đây cau có với em nữa làm gì ? Anh có hỏi em là con chúng ta được bao nhiêu tuần rồi không . Anh có hỏi em đã đi khám thai bao giờ chưa ? Anh có nghĩ xem em đã ghen ngầm thế nào không ? Hay

bây giờ ai kia đũa làm đầu óc anh ngu muội quá rồi nên anh ngay cả thiên chức làm cha anh cũng lãng quên luôn .

Chát .

Sau một tràn buông toàn lời cay đắng gắt gỏng thì cô liền nhận ngay một cú tát rõ mạnh đến nỗi gương mặt cũng lệch sang một bên . Tay cô ôm má mình mà không tin được người đàn ông của mình sẽ có một ngày đánh mình như thế . Nơi lớp da mà bàn tay anh vừa tác động vào nó đang nóng rộp đến mất cảm giác .

Khánh mất hết tự chủ rồi tát cô như thế , khi mọi chuyện đã rồi anh mới nhìn vào tay mình . Anh cũng chưa tin được mình lại làm vậy với cô . Lúc này nhìn cô hoang mang đứng ãhế trên ở đó mà lòng anh khó chịu quá . Anh không nghĩ gì nhiều bèn bước đến muốn chạm vào cô . Nhưng thay vì cô để yên xem anh sẽ xử lý thế nào . Thì lòng tự tôn cuối cùng của cô khiến đôi chân buộc phải nghe chủ thụ lùi lại .

- Vân My à , tôi ..

- Anh đừng nói gì nữa , tôi hiểu rồi . Nếu điều anh sắp nói ra chính là câu ly hôn thì anh thành công rồi đó .

Vân My cố nặn để không phải rơi ra bất kì giọt nước mắt nào trước mặt anh . Cô dứt khoát bỏ đi vào trong phòng rồi đóng chặt cửa . Sau một tiếng rầm thì thân ảnh bé nhỏ yếu ớt đứng nghĩa của một cô gái cũng đã trượt dài theo tấm cửa gỗ . Ngồi gục xuống dưới đất , cô cắn chặt vào tay mình đến rướm máu chỉ để chèn đi tiếng nấc ai oán trong lòng . Hết lần này thôi , hết đêm nay thôi cô quyết không để cho bản thân mình hèn kém thế này nữa . Khẽ đưa tay sờ lên bụng mình , nơi vẫn còn phẳng lì nhưng đang chứa một mầm sống mãnh liệt trong đó . Không biết những người phụ nữ khác trên thế gian này khi mang thai là sẽ thế nào . Nhưng riêng cô thì cảm thấy chưa xót đến ghen lòng .

Ở bên ngoài , Khánh đang ngồi trên ghế khom người chống tay lên gối rồi vò đầu bứt tai . Rốt cuộc anh đang muốn thế nào anh cũng chẳng biết . Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra giữa hai người anh cũng chẳng biết . Cái anh biết ngay hiện tại là tự do , anh muốn được tự do . Anh tự nhận thấy rằng chưa bao giờ mình cần sự tự do được như lúc này .

Sáng hôm sau , khi Vân My ra khỏi phòng định đi làm . Khánh như còn áy náy chuyện tối qua nên đi đến trước cô rồi nói .

- Để tôi đưa em đi .

- Không cần , tôi tự đi được .

- My , chuyện tối qua tôi ..

- Đừng nói gì nữa , để cho tôi yên .

Vân My gạt ngang lời anh rồi bỏ đi thẳng . Khánh tuy thấy không hài lòng vì điều đó nhưng đành thôi không chấp nhất nữa . Anh cũng vào phòng thay quần áo rồi mới đi làm .

Mỹ Linh hôm nay đến công ty mà ăn mặc kín đáo thay vì hay mặc váy như ngày thường . Cô còn đeo khẩu trang che mặt vào đến tận chỗ ngồi cũng chưa chịu tháo ra . Thu để ý kĩ từ khi cô đi vào nên bèn đi sang hỏi thăm .

- Linh nè , hôm nay làm gì mà ăn mặc kì vậy ? Vào tới đây rồi thì tháo khẩu trang ra đi chứ . Vừa nói Thu vừa đưa tay giật lấy khẩu trang của Linh . Nhưng còn chưa chạm tới thì Linh đã né sang chỗ khác rồi nói .

- Thu mặc kệ Linh đi , hôm nay Linh mệt Linh không muốn nói nhiều đâu .

Hai người nói được vài câu thì Khánh cũng đi tới . Anh cũng như Thu vậy , thấy Linh có điều kì lạ nên đến hỏi .

- Linh em sao vậy ?

Linh thấy Khánh thì hoảng sợ , thấy anh càng đến gần mình cô càng thấy sợ . Khi nghe anh hỏi cô không dám nhìn thẳng vào mặt anh mà tránh né để không phải nhìn thẳng .

- Em không sao , anh về chỗ mình đi .

- Không sao thì sao phải run rẩy thế này . Em nói đi , đã xảy ra chuyện gì vậy ?

- Không có , em không có chuyện gì hết .

Khánh muốn gỡ khẩu trang cô xuống thì cô đưa tay gạt ngang . Vô tình lại để lộ ra những vết bầm tím mà đêm qua Thắng đã để lại . Nghĩ đã có chuyện thật rồi , lại sợ Linh đang có điều khó nói nên vội kéo Linh ra ngoài nói chuyện . Lúc ra đến cửa còn gặp Đăng đang đi vào . Nhưng vì vội vàng quá nên không ai để ý đến cậu . Ra đến hành lang Linh mới vùng tay mình ra khỏi tay anh rồi hỏi .

- Anh đang làm gì vậy ? Ở đây là công ty thì sao lại lôi kéo em ? Anh không sợ nữa à ?

Khánh nắm lấy tay Linh rồi xoắn tay áo cô lên . Sau đó còn tiện tay kéo luôn cái khẩu trang xuống . Lúc này anh mới nhìn rõ từng vết bầm nơi khóe môi , ngay cả xương hàm cũng có nữa. Linh cảm mạch bảo thế nào khiến anh nghi ngờ ngay đến Vân My . Anh sốt ruột gặng hỏi Linh .

- Sao em lại thành ra như vậy , là ai đã làm gì em ? Là Vân My sao ?

Mỹ Linh đang bấn loạn không biết nên tìm lí do nào để biện minh cho thân thể mình . Thì may mắn Khánh lại tự dưng lên cho cô một cái tên quá hợp lí để nhắc đến trong tình huống này . Ngay lập tức gương mặt đang hoảng sợ tột độ kia bỗng mềm yếu rồi rung rung nức nở .

- Em không muốn nói với anh , anh cứ để em chịu một mình là được rồi . Xin anh đừng trách khư gì My nữa . Em sợ lắm , em sợ lắm rồi anh .

- Em nói cái gì ? Là My thật sao ?

- Nếu anh đã đoán ra được thì em cũng không giấu anh nữa . Sáng hôm qua My đến tìm em rất sớm . My có nói với em rằng đừng qua lại với anh nữa nếu không thì đừng trách em ấy . Lần trước My hù dọa sẽ giết [hết em là em đã sợ lắm rồi anh . Lần này My lại đưa cho em xem những bằng chứng mà My cho người đi theo theo dõi chúng ta chụp được rồi hù dọa em . Mới đầu em cứ tưởng My giận quá nên nói vậy thôi . Nhưng thật không ngờ tối hôm qua em liền bị chặn đường rồi bị đánh đến thế này . Họ không nói là My sai khiến nhưng mà .. nhưng mà sao lại trùng hợp như vậy trong khi em không có gây thù chuốc oán với ai mà anh .

Mỹ Linh ầm ức khóc nức rồi kể lại quá trình mình gặp nạn cho Khánh nghe . Chưa biết thật

giả thế nào nhưng Khánh nghe xong thì nổi trận lôi đình . Anh bây giờ tức giận đến tím mặt . Thật không thể tượng tượng ra nổi bao năm qua anh đang sống chung với một con rắn độc thế nào . Nghĩ đến đó anh muốn toang đi tìm My để hỏi chuyện cho ra nhẽ nhưng lại bị Mỹ Linh lôi kéo lại .